

INSTRUKCJA WYDAWNICTWA SGGW

DOTYCZĄCA PRZYGOTOWANIA MATERIAŁU AUTORSKIEGO

OGÓLNE WYMAGANIA

TEKST

W celu ułatwienia wyceny prac redakcyjnych należy przygotować znormalizowany maszynopis:

- kolumna – 1 łam, 160 × 247 mm (marginesy lustrzane po 25 mm);
- czcionka: tekst podstawowy TNR 12 pkt; przypisy dolne TNR 10 pkt, 100% czerni bez dodatkowych efektów typograficznych i podkreśleń;
- formatowanie tekstu: interlinia 1,5, wcięcia akapitowe 12,5 mm, justowanie pełne.

Materiał tekstowy powinien zawierać wszystkie strony pracy (z nadaną numeracją ciągłą) i składać się ze standardowych komponentów:

- strony tytułowej (uwzględniającej pełną listę autorów, redaktora naukowego, tytuł, podtytuł);
- kompletnego spisu treści (uwzględniającego wszystkie rozdziały i podrozdziały – z zaznaczoną w czytelny sposób hierarchią tytułów i śródtytułów);
- przedmowy lub wstępu;
- tekstu głównego;
- elementów informacyjno-uzupełniających tekst główny: tabele, wykresy, fotografie, ilustracje;
- przypisów dolnych rzeczowych, polemicznych i dygresyjnych oraz źródłowych (jeżeli nie zastosowano systemu harwardzkiego lub APA);
- wykazu literatury sporządzonej alfabetycznie w jednolitym stylu opisu bibliograficznego;
- elementów fakultatywnych wynikających ze specyfiki publikacji: streszczeń i słów kluczowych, wykazów rysunków i tabel, wykazów skrótów, różnego typu skorowidzów (zlecenie stworzenia indeksu przez wydawnictwo podlega osobnej wycenie).

Materiał tekstowy należy edytować i zapisać w programie Microsoft Office Word (DOC, DOCX, RTF). Prosimy o przesyłanie dodatkowej wersji w formacie zamkniętym PDF. Przygotowanie materiału w innym programie do edycji tekstu wymaga konsultacji z redakcją.

W tekście należy ograniczyć do minimum formatowanie i oszczędnie stosować wyróżniki. Podziały na sekcje można stosować tylko w razie konieczności (np. zmiana orientacji lub formatu strony). Wszelkie interaktywne odsyłacze tekstowe i hiperlinki do treści internetowych powinny być usunięte, tzw. makra wyłączone. Automatyczne spisy treści czy indeksy, automatyczne numerowanie tabel, rysunków bądź wzorów jest niewskazane.

TABELE, WYKRESY, FOTOGRAFIE

Elementy uzupełniające tekst główny (infografiki, formularze kwestionariuszy) powinny być opracowane oddzielnie (do tego zrozumiałe bez tekstu głównego), opatrzone tytułami i wszystkie odpowiednio ponumerowane (odnośniki tekstowe muszą korespondować z tą numeracją). Oprócz fragmentów tekstów również wszelkie infografiki i zestawy danych pochodzące z innych dzieł lub będące cudzą twórczością/własnością wymagają wskazania źródła. Jeśli autorem zarówno tabeli/rysunku/fotografii, jak i publikacji jest ta sama osoba, należy użyć zwrotu typu: opracowanie własne/na podstawie badań własnych itp.

Autor powinien wyraźnie zaznaczyć, jeżeli dany rysunek musi być wydrukowany z zachowaniem skali. Na rysunkach nie powinno być opisów (tylko odnośniki). Objasnienia tekstowe powinny znajdować się pod rysunkiem (edytowalne) i w języku publikacji. Wszelkie ilustracje muszą być zdigitalizowane z zachowaniem jakości drukarskiej – rozdzielczość minimum 300 DPI (kolor, tryb CMYK) oraz minimum 120 DPI (skala szarości) w 1:1. Infografiki wymagające cyfrowego odwzorowania i retuszu przez wydawnictwo podlegają osobnej wycenie. Ilustracje należy zapisywać jako TIFF, PSD, RAW w 1:1 przy rozdzielczości minimum 300 DPI (kolor, tryb CMYK) oraz minimum 120 DPI (skala szarości), bez kompresji lub z minimalną kompresją (np. LZW dla 8 bit, ZIP dla 16 bit). Rysunki wektorowe należy przesłać jako natywne pliki otwarte (SVG, EPS z podglądem TIFF, AI, CDR). Uwagi dotyczą również wykresów. Jeżeli wykresy stworzono z zestawu danych w MS Excel, należy dostarczyć pliki źródłowe (XML, XLS). Materiały kopiowane z Internetu powinny spełniać wymogi jakości drukarskiej wcześniej opisanej (nie dotyczy to grafiki wektorowej).

OPIS BIBLIOGRAFICZNY – PRZYKŁADY

ZAPIS PRZECINKOWY (KLASYCZNY, TRADYCYJNY)

- wydawnictwo zwarte

Nazwisko A., Nazwisko B., Tytuł publikacji, wydawnictwo, miejsce wydania rok.
Autor korporatywny, Tytuł publikacji, wydawnictwo, miejsce wydania rok.
Nazwisko A. (red.), Tytuł publikacji, wydawnictwo, miejsce wydania rok.
Tytuł publikacji, wydawnictwo, miejsce wydania rok.

- rozdział/artykuł w wydawnictwie zwartym

Nazwisko A., Tytuł rozdziału, [w:] B. Nazwisko (red.), Tytuł publikacji, wydawnictwo, miejsce wydania rok, s. ??-??

- artykuł w wydawnictwie ciągłym (czasopismo)

Nazwisko A., Nazwisko A.B. (rok), Tytuł artykułu, Tytuł Czasopisma, nr rocznika (nr zeszytu), s. ??-??, DOI*

*w formacie 10.1016/j.jorganchem.2008.07.043 lub <https://doi.org/10.1016/j.jorganchem.2008.07.043>

Tytuły czasopism można zapisać w pełnej lub skróconej formie. Oficjalne skróty periodyków można sprawdzić na <https://portal.issn.org>

- dokumenty elektroniczne (opis całości)

nazwa witryny internetowej, URL* [dostęp: dd.mm.rr].

nazwa witryny internetowej, Tytuł publikacji/wpisu, dd.mm.rr, URL [dostęp: dd.mm.rr].

*należy podać pełną ścieżkę dostępu do danego artykułu, wpisu (konkretnej strony), a nie witryny

- dokumenty elektroniczne (opis fragmentu)

Nazwisko A., Tytuł publikacji, Nazwa Czasopisma, nr zeszytu lub data wpisu, rok, URL [dostęp: dd.mm.rr].

Nazwisko A./autor korporatywny, Tytuł publikacji, [w:] nazwa witryny internetowej, dd.mm.rr, URL [dostęp: dd.mm.rr].

ZAPIS HARWARDZKI

- wydawnictwo zwarte

Nazwisko A., Nazwisko B. (rok). Tytuł publikacji. Wydawnictwo, miejsce wydania.

Autor korporatywny (rok). Tytuł publikacji. Wydawnictwo, miejsce wydania.

Nazwisko A. (red.), (rok). Tytuł publikacji. Wydawnictwo, miejsce wydania.

Tytuł publikacji (rok). Wydawnictwo, miejsce wydania.

- rozdział/artykuł w wydawnictwie zwartym

Nazwisko A. (rok). Tytuł rozdziału. [w:] B. Nazwisko (red.). Tytuł publikacji. Wydawnictwo, miejsce wydania, s. ??-??

- artykuł w wydawnictwie ciągłym (czasopismo)

Nazwisko A., Nazwisko A.B. (rok). Tytuł artykułu. Tytuł Czasopisma, nr rocznika (nr zeszytu), s. ??-??. DOI*

*w formacie 10.1016/j.jorganchem.2008.07.043 lub <https://doi.org/10.1016/j.jorganchem.2008.07.043>

- dokumenty elektroniczne (opis całości)

nazwa witryny internetowej. URL [dostęp: dd.mm.rr].

nazwa witryny internetowej (dd.mm.rr). Tytuł publikacji/wpisu. URL [dostęp: dd.mm.rr].

- dokumenty elektroniczne (opis fragmentu)

Nazwisko A. (rok). Tytuł publikacji. Nazwa Czasopisma, nr zeszytu lub data wpisu. URL [dostęp: dd.mm.rr].

Nazwisko A./autor korporatywny (dd.mm.rr). Tytuł publikacji. [w:] nazwa witryny internetowej. URL [dostęp: dd.mm.rr].

ZAPIS APA

- wydawnictwo zwarte

Nazwisko, A. B., Nazwisko, C. B. i Nazwisko, C. B. (rok). Tytuł publikacji. Miejsce wydania: wydawnictwo.

Autor korporatywny [oficjalny skrót] (rok). Tytuł publikacji. Miejsce wydania: wydawnictwo.

Nazwisko, A. B. (red.), (rok). Tytuł publikacji. Miejsce wydania: wydawnictwo.

Tytuł publikacji (rok). Wydawnictwo, miejsce wydania.

- rozdział/artkuł w wydawnictwie zwartym

Nazwisko, A. (rok). Tytuł rozdziału. W: B. Nazwisko, C. Nazwisko (red.), Tytuł publikacji (s. ??-??). Miejsce wydania: wydawnictwo.

- artykuł w wydawnictwie ciągłym (czasopismo)

Nazwisko, A. i Nazwisko, A. B. (rok). Tytuł artykułu. Tytuł Czasopisma, nr rocznika (nr zeszytu), s. ??-??. <https://doi.org/10.1016/j.jorganchem.2008.07.043>

CYTOWANIA W TEKŚCIE

Stosując skróty wykorzystywane w przypisach, należy zdecydować się na wersję polską lub łacińską i pozostać jej wiernym.

ZAPIS PRZECINKOWY (KLASYCZNY, TRADYCYJNY)

Sporządzając przypisy, przywołane publikacje należy opisać w ten sam sposób, co w bibliografii, ale nazwę autora zacząć od inicjału imienia, potem dopiero umieścić nazwisko.

A. Nazwisko, B. Nazwisko, Tytuł publikacji, wydawnictwo, miejsce wydania rok.

Przypisy należy umieszczać u dołu strony, a nie na końcu rozdziału, stosować numerację ciągłą w obrębie całej pracy (w przypadku jednego autora) lub w obrębie rozdziałów (jeśli autorów jest więcej).

ZAPIS HARWARDZKI, APA

Cytowanie powinno być wymienione w kolejności chronologicznej, a następnie alfabetycznej.

Przy pracy zbiorowej (od trzech autorów lub więcej) podaje się pierwszego autora z dopiskiem „i in.”.

(Nazwisko i in. rok, s.)

Jeżeli nazwiska autorów pojawiają się w tekście, należy podać w nawiasie tylko rok wydania.

Według/zdaniem Nowaka (rok, s.)...
..., jak dowodzi w swoich badaniach... (Nowak rok, s.)

Jeżeli odsyłacze do dwóch różnych pozycji po skróceniu wyglądałyby jednakowo, należy każdorazowo zapisywać nazwiska tak wielu autorów, jak jest to konieczne dla rozróżnienia obydwu pozycji. W przypadku kilku publikacji jednego autora z tego samego roku wystarczy je oznaczyć a, b, c itd.

Jeżeli cytujemy prace z tego samego roku, ale różnych autorów o tym samym nazwisku, należy każdorazowo w odsyłaczu podawać inicjały imion tych autorów.

(A. Nazwisko rok, s.)
(B. Nazwisko rok, s.)

PUBLIKACJE OBCOJĘZyczne

Zapis tytułu publikacji podaje się zgodnie z kartą tytułową książki czy czasopisma lub nagłówka artykułu z zachowaniem pisowni oryginalnej. Odstępstwem są publikacje zapisane alfabetem niełacińskim (cyrylica, grecki, chiński, arabski, hebrajski, pisma indyjskie itp.), wtedy należy zastosować transliterację na język polski. Tablice latynizacji podają słowniki ortograficzne lub można skorzystać z projektu © ushuaia.pl (<https://www.ushuaia.pl/transliterate>). Przy tekstach anglojęzycznych można skorzystać z tablic latynizacji na stronie Library of Congress (<http://lcweb.loc.gov/catdir/cpso/roman.html>).

Oznaczenia z oryginalnego opisu bibliograficznego zapisuje się w języku polskim, np.:

polSKI	angielski	niemiecki	rosyjski
w	in	Im	w
s./str.	p.	s.	s.
wyd.	ed.	Aufl./Auszg.	izd.
red.	Ed./Eds.	Hg./Hrgs.	red.

FORMUŁY MATEMATYCZNE, WIELKOŚCI FIZYCZNO-CHEMICZNE, GEOMETRYCZNE, MIARY STATYSTYCZNE

Do sporządzania wzorów i formuł matematycznych należy stosować edytor równań MathType z poziomu MS Word lub przesłać poszczególne wzory jako osobne pliki EPS z podglądem TIFF (odpowiednio nazwane i opatrzone numerem porządkowym korespondującym z tekstem).

Antykwa (pismo proste)

- stałe fizykochemiczne
- liczby arabskie i rzymskie
- oznaczenia i skróty jednostek miar
- skróty dwu- lub wieloliterowe oraz oznaczenia słowne występujące w indeksach dolnych i górnych
- stałe symbole funkcyjne
- liczby specjalne: π , e (podstawa logarytmu naturalnego)
- miary zmienności i prawdopodobieństwa
- liczby bezwymiarowe, np.: Re (Reynolds), Ne (Newton), Fr (Froude)

Antykwa półgruba

- macierze

Kursywa

- litery oznaczające liczby
- wielkości zmiennych i punktów geometrycznych
- oznaczenia funkcji

Kursywa półgruba

- wektory, tensory

JEDNOSTKI MIAR I WIELKOŚCI FIZYCZNYCH LUB UMOWNYCH

Obowiązują układ SI (wyd. 2019), jednostki dopuszczone, legalne, imperialne i amerykańskie.

- nie powinny mieć dodatkowych oznaczeń (indeksów)
- do zapisu jednostek złożonych należy wybrać jeden z wariantów zapisu – kreski ułamkowej lub potęgi o wykładniku ujemnym
- słownie zapis małą literą antykwą, jeżeli ogólne reguły pisowni polskiej nie stanowią inaczej
- należy wpisywać w edytorze tekstu, a nie równań